Dosarul nr. 5r-4799/2025
Nr. PIGD 4-25111246-12-5r-05082025

HOTĂRÎRE
în numele Legii

12 decembrie 2025 mun. Chişinău
Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani
Instanța compusă din:
Președintele şedinţei, judecătorul Vitalie MOROȘANU
Grefier Daniela LUPAȘCO

Examinând, în ședință publică, contestația la cauza contravențională intentată în privința lui Radic BEJENARU, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. Chișinău com Tohatin str. *****, care se învinuiește de săvârșirea contravenției prevăzută de art. 240 alin.(2) Cod contravențional,

C O N S T A T Ă :

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 168629 din 24.07.2025, s-a stabilit că, cet. Radic BEJENARU, la 16.06.2024, ora 19.52, în mun. Chișinău intersecția str. Dacia cu Decebal, conducînd vehiculul de marca Toyota PRIUS n/î *****, a neglijat culoare roșie a semaforului. Astfel acțiunile lui Radic BEJENARU, au fost calificate de către agentul constatator în baza art. 240 alin.(2) din Cod contravențional.

În ordinea art. 395 Cod Contravențional contestația asupra deciziei agentului constatator împreună cu materialele cauzei contravenționale au fost transmise spre examinare instanței de judecată.

În ședința de judecată, agentul constatator Andreea ROMAN cît și contestatarul Radic BEJENARU, privitor la care s-au întreprins măsurile necesare şi de rigoare privind citarea legală, nu s-au prezentat în judecată, prin urmare, cu trimitere la prevederile art. 455 alin. (3) din Codul contravenţional, potrivit căruia neprezentarea în şedinţă a făptuitorului, legal citat, fără motive întemeiate, nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale, s-a dispus posibil ca examinarea cauzei să aibă loc în absența făptuitorului și agentului constatator, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

Examinând materialele cauzei prezentate, apreciind probele administrate la materialele dosarului în raport cu circumstanțele pricinii, instanța de judecată consideră necesar de a respinge contestația, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 448 alin. (1), (2) și (3) Cod Contravențional RM, persoana în privinața căreia a fost pornit proces contravențional, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor

procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447[1] alin.(8). În cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația. Persoana față de care a fost emisă decizia și care a lipsit atît la examinarea cauzei, cît și la pronunțarea deciziei și nu a fost informată despre decizia emisă poate contesta decizia agentului constatator și peste termen, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii contravenționale sau a perceperii despăgubirii materiale. Raportând prevederile legale sus-nominalizate la circumstanțele cauzei, instanța atestă că contestația este depusă în interiorul termenului stabilit de lege.

Potrivit prevederilor art. 8 alin. (1), (2) din Codul Contravențional al RM, persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție. Este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Conform prevederilor art. 14 alin. (1) – (3) din Codul Contravențional al RM, contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

(Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Contestatarul Radic BEJENARU, prin decizia cu privire la contravenție, i-a fost incriminată comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (2) Cod Contravențional RM, precum că ultimul, „ la 16.06.2024, ora 19.52, în mun. Chișinău instersecția str. Dacia cu Decebal, conducînd vehiculul de marca Toyota PRIUS n/î *****, a neglijat culoare roșie a semaforului.” Astfel acțiunile lui Radic BEJENARU, au fost calificate de către agentul constatator în baza art. 240 alin.(2) din Cod contravențional.

La 24.07.2025, agentul constatator a emis decizia de sancționare în privința lui Radic BEJENARU, aplicându-i o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 15 unități convenționale, echivalentul sumei de 750 lei și 3 pct penalizare.

Analizând cu întâietate legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, mai exact cuprinsul acestuia în raport cu exigențele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul contravențional.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod Contravențional al RM, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Potrivit art. 425 alin. (2) al Codului Contravențional al RM, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medicolegale, raportul de expertiză.

În calitate de probatoriu, de către agentul constatator au fost anexate la materialele dosarului: procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI04 168629 din 24.07.2025 cu decizie cu privire la contravenție; solicitare informație cu declarația lui Radic BEJENARU; fotografie; certificat de conformitate buletin de verificare metrologică; cazier contravențional;

În acord cu art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Reieșind din sensul alin. (2), (3) din același articol, rezultă că, (2) Agentul constatator este sesizat prin plângere sau denunț ori se autosesizează când dispune de informații suficiente pentru a considera cu un grad înalt de probabilitate că este comisă o contravenție fie prin constatarea faptei contravenționale. (3) În cel mult 15 zile de la data sesizării, agentul constatator este obligat să verifice sesizarea și să întreprindă măsurile prevăzute de prezentul capitol. Din cele elucidate rezultă că vina imputată persoanei ce a fost atrasă la răspundere contravențională este dovedită, ori, agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție cercetând minuțios toate aspectele necesare la cauza contravențională.

Reieșind din prevederile art. 6 al CEDO, pronunțarea de către instanțele de judecată a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligația instanței de judecată de a se expune în hotărârile emise asupra tuturor cerinţelor pricinii, precum şi asupra argumentelor invocate de către intimat întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz, 26). În sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care îşi întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. Mai mult, instanța reține că, calificarea deplină şi obiectivă a împrejurărilor fiecărui caz presupune că în procesul constatării faptei contravenționale comise şi al cercetării cazului, în baza probelor acumulate, respectînd strict principiile de bază ale dreptului contravenţional şi ale procedurii contravenţionale, este necesar să se stabilească: a fost sau nu încălcată norma materială a dreptului contravenţional; vinovăţia făptuitorului; făptuitorul este sau nu subiect al răspunderii contravenţionale; circumstanţele atenuante şi cele agravante ale faptei iar soluţionarea cazului în strictă conformitate cu legislaţia înseamnă că, pe lîngă cercetarea corectă şi sub toate aspectele a cazului contravenţional, decizia cu privire la aplicarea sancţiunii contravenţionale trebuie să fie adoptată în strictă corespundere cu cerinţele legislaţiei în vigoare, iar tipul şi severitate a sancţiunii contravenţionale aplicate trebuie să corespundă gradului de pericol social al faptei comise.

Subsecvent este de reținut că încheierea unui proces-verbal cu privire la contravenție poate fi emisă numai atunci cînd în acțiunile (inacțiunile) făptuitorului sînt prezente toate elementele componente ale contravenției, prevăzute în norma materială imputată (obiectul, latura obiectiva, subiectul, latura subiectiva).

La fel, se reţine că, potrivit concluziilor Curţii Europene în cazul Ziliberberg contra Moldovei, la examinarea cauzelor administrative, urmează să fie respectate toate exigenţele ce derivă din prevederile art. 6 CEDO, în special dreptul la apărare, dreptul de a prezenta probe, dreptul la o hotărâre motivate din partea organului care s-a expus asupra cazului etc.

Reieșind din motivele de fapt constatate, instanța a concluzionat că, fapta contravențională prevăzută de art. 240 alin. (2) Cod contravențional a fost probată în conformitate cu reglementările legale, ca fiind săvîrșită de către cet. Radic BEJENARU.

În alt context, în acord cu prevederile art. 30 alin. (2) din Codul contravenţional, termenul general de prescripţie a răspunderii contravenţionale este de un an (valabil la data comiterii faptei).

Potrivit art. 26 lit. d) din Codul contravenţional, înlăturarea răspunderii contravenţionale pentru fapta ce conţine elementele constitutive ale contravenţiei are loc în cazul: prescripţiei răspunderii contravenţionale.

Conform art. 441 alin. (1) lit. b) din Codul contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: b) se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 3 alin. (3), art. 4 alin. (3), art. 20-31.

Art. 461 din Codul contravenţional, stabilește că, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 şi 445, instanţa încetează procesul contravenţional, or art. 30 alin. (5) Cod contravenţional, prevede imperativ că termenul de prescripţie curge de la data săvîrşirii contravenţiei şi pînă la data rămînerii definitive a hotărîrii cu privire la cauza contravenţională.

În conjunctura prezentelor circumstanțe, instanţa reţine că, în cauza pendinte, decizia agentului constatator, privind aplicarea sancţiunii contravenţionale prevăzute de art. 240 alin. (2) din Codul contravenţional, în privința făptuitorului Radic BEJENARU, nu a rămas definitivă, fiind contestată în instanţa de judecată prin depunerea în termen a contestaţiei, astfel că de la data săvîrşirii contravenţiei indicate de către agentul constatator – 16.06.2024, – a trecut mai mult de un an, iar în cauză nu există o hotărâre judecătorească definitivă, instanţa va admite din alte motive contestația și va înceta procesul contravențional din motivul intervenirii termenului general de prescripţie a răspunderii contravenţionale

În susținerea acestei soluții, instanța se ghidează și de Hotărârea Curții Constituționale din 05.03.2019, în care Curtea a statuat la pct. 21 că termenul general de prescripţie a răspunderii contravenţionale este de un an [articolul 30 alin. (2) din Codul contravențional]. Acesta curge de la data săvârșirii contravenției şi până la data rămânerii definitive a hotărârii cu privire la cauza contravenţională [articolul 30 alin. (5) din Cod]. Expirarea termenului de prescripție are ca efect încetarea procesului contravențional [articolul 441 alin. (1) lit. b) din Cod]. Din acest motiv, claritatea reglementării momentului de la care termenul de prescripție începe să curgă și la care se sfârșește prezintă o importanță crucială pentru deznodământul procesului.

La pct. 23 Curtea a specificat faptul că, spre deosebire de cauzele penale, în cauzele contravenționale persoana învinuită de comiterea unei contravenții poate fi sancționată chiar de către autoritatea care are competența de a investiga fapta imputată. În funcție de competența autorității, sancțiunea poate fi impusă printr-un act administrativ care ia forma unei decizii, unui proces-verbal etc. Deciziile (hotărârile) contravenţionale, inclusiv cele emise de agenții constatatori în limitele competenței atribuite prin lege, constituie documente executorii [articolul 11 lit. c) din Codul de executare]. Cu toate acestea, actele administrative în discuție pot fi contestate în instanța de judecată în termen de 15 zile [articolul 448 alin. (4) din Codul contravențional]. Contestația suspendă executarea sancțiunii contravenționale [articolul 448 alin. (5) din Codul contravențional], fără a suspenda curgerea termenului de prescripție al răspunderii contravenționale, care poate fi suspendat doar dacă persoana care a săvârșit contravenția se sustrage de la procesul contravenţional [articolul 30 alin. (7) din Codul contravențional].

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 30, art. 395 alin. (1) pct. 2), alin. (1^1), art. 448, art. art. 460 – 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată, –

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite din alte motive contestaţia depusă de către Radic BEJENARU.

Se anulează decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale seria MAI04 168629 din 24.07.2025, prin care Radic BEJENARU a fost recunoscut vinovat în baza art. 240 alin. (2) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional, în legătură cu expirarea termenului general de prescripţie a răspunderii contravenţionale.

Copia hotărârii se remite pentru informare părților.

Hotărîrea cu drept de recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile, prin intermediul judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător: /semnătura/ Vitalie MOROȘANU

Copia corespunde originalului
Preşedintele şedinţei, Vitalie MOROȘANU